

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Έτος Πρώτον. — Αριθμός Φύλλου 44 — Ίδιοκτήτης — ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ — Διευθυντής — Τιμή Φύλλου Δραχμή 1

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δήμων, Ένώσεων, Τραπεζών 300
Κοινοτήτων Έπαγ. Όργαν. 200
Ίδιωτών Έσωτερικ. έτησια 50
Έξωτερικ. έτησια 30
Έξωτερικ. έτησια 30
Έξωτερικ. έτησια 30

Έπ' ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων ΜΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

του Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. κ. ΤΙΤΟΥ

«Χριστός γεννάται Δοξάσατε
Χριστός έξ ουρανών απαντήσατε
Χριστός έπι γής, ύψώθητε.
Άσατε τώ Κυρίω πάσα ή γή
και έν εὐφροσύνη, άνυμνήσατε
λαοί, ότι, δεδόξασται».

Χαρισμόνους ύμνους ψάλλει σήμερα ή Άγία μας Έκκλησία. Πανηγυρίζει λαμπρώς θρόνου βαθέως την έν Παρθένου Μαρίας γέννησιν του Σωτήρος Χριστού. Η γέννησις Αυτού διαφέρει από κάθε Άλλην γέννησιν ανθρώπου. Ό Θεός γίνεται άνθρωπος, σαρκούται ό Θεός Λόγος διά την σωτηρίαν του ανθρώπου.

Ό Χριστός γεννάται εις τό Σπήλαιον της Βηθλεέμ. Όποια βαθεία ταπεινώσις! Τίς του Ουρανίου Βασιλέως, ό Μέγας Πρίγκιψ, ό Χριστός Μεσσίας, ό Ανθρωπής τώ κόσμω, εις την φάτιν των άλόγων έχει τό λίκνον Του.

Ό ουρανός και ή γή πανηγυρίζει τό γεγονός. Ποιμένες και Μάγοι προσέρχονται και ύποκλίνονται πρό του Θείου Βρέφους, ύμολογούντες Αυτόν ως Σωτήρα. Ό Δεσπότης, τίκεται ως Βρέφος υπό Μητρός Παρθένου. Αίστραται των Αγγέλων ύμνος τό θαύμα. Όλη ή κτίσις αγάλλεται και χαίρει ότι Χριστός έτέχθη υπό Παρθένου Κόρης.

Έν Έκκλησία πολλή εορτάζεται σήμερα ή Γέννησις του Ίησού Χριστού. Μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες ψάλλουν σήμερα τον ύμνον της ειρήνης. Τα μικρά παιδιά κυρίως, σαν Άλλοι "Αγγελοι, θά εορτάσουν άγνότερα τά Χριστούγεννα. Αυτά αισθάνονται τά Χριστούγεννα, ως εορτήν κατ' έξοχήν των παιδιών.

Τά χριστιανικά σπίατα θά γεμίσουν σήμερα από χαρά και ζωή. Κάθε άνθρωπος θά εορτάσει σήμερα κοντά σε σπία, διά νά ζήση και αισθανθή καλύτερον αυτήν την ήμεραν, την χαράν και θαλπωρήν της οικογενείας, την προστασίαν του Πατέρα, τώ χάδι της Μάννας, την αγάπην της συζύγου, τώ φίλ του παιδιού. Αυτό περισσότερο θά μάς ξεκουράσθω από τά βάσανα και τās δεινάς περιστάσεις τού βίου. Τά Χριστούγεννα είναι κατ' έξοχήν εορτή της οικογενείας. Έτσι την εορτάζουν όλοι οι Χριστιανοί λαοί τού κόσμου.

Παρά ταύτα, άνάμεσα στον εορταστικόν τόνον της σημερινής ήμέρας και τά πολλά προσκυνήματα πρός τό Θεόν Βρέφος, κάθε εὐσεβής ψυχή διερωτάται, πού βαδίζει ό κόσμος σήμερα; Τί θά γίνουν οι άνθρωποι; Πώς θά ζήσουν και πώς θά φθάσουν εις την τελειότητα; Πού θά εύρουν την ασφάλειαν της ζωής αυτών, την εὐτυχίαν τού βίου, την λύσιν των πολλών προβλημάτων της Κοινωνίας. Αυτά τά αγωνιώδη ερωτήματα θέτει εις τον εαυτόν του ό σύγχρονος άνθρωπος, ό πλούσιος και ό πτωχός, ό σοφός και ό άγράμματος, ό ισχυρός και άδύνατος, ό μεγάλος και ό μικρός ό έπαρνης και άσημος, έπειδή μένει άνικανοποίητος ό πόθος της λυτρώσεως τόν όποιον αισθάνεται κάθε άνθρωπίνη καρ-

διά. Άλλ' ό δρόμος της σωτηρίας είναι ό του Χριστού. Η δικαιοσύνη και ειρήνη, ή ζωή και ασφάλεια των έθνων, ή πρόοδος των λαών, ή εὐμερία της ανθρωπότητος, ή ανάπτυξις, της κοινωνίας, ή κατάργησις των πολέμων, ή λύσις όλων των κοινωνικών προβλημάτων, κατ' έξοχήν δέ της άνεργίας και της δυστυχίας, ή εξαλείψις των συμφορών και των θλίψεων, ή περιθάλψις των πτωχών, ή απόλαυσις των αγαθών έν γένει της ζωής και ή πνευματική και ήθική έξύφωσις τού βίου τού ανθρώπου είναι καρποί τού έργου τού ένανθρωπήσαντος Σωτήρος Χριστού.

Όλοι όφείλομεν νά παραδειχθώμεν, ότι μόνον διά του Χριστού θά φύγη ή άγωνία, ήτις συνέχει τās καρδίας των ανθρώπων και των λαών, θά χρησιμοποιηθή δέ ή πνευματική ενέργεια της ανθρωπίνης σκέψεως εις τό αγαθόν και ουχί εις την παντελή καταιστροφήν παντός καλού, ύψηλού και ύψαλού, τό όποιον έδημιούργησε ό άνθρωπος πολιτισμός. Ό άνθρωπος, τό πνευματικόν δημιούργημα τού Θεού, ή καρδιάς φύσεως, άντι νά πλησιάση πρός τον Θεόν προσορισμόν του, τείνει νά συντρίξη, με τās πνευματικές δυνάμεις, τās όποιās έθεσε μέσα εις αυτόν ό Θεός, τά πάντα και νά εξαφανισή από τόν πλανήτην της γής την ζωήν. Και τούτο διότι ύπάρχει ακόμη μεγάλη κακία εις την ανθρωπίνην ψυχήν.

Και όμως ύπάρχει ακόμη καιρός σωτηρίας. Ό Ίησους Χριστός, ό γεννηθείς έν Παρθένω, προσκαλεί όλους μας. "Ας ένωτισθόν λοιπόν οι λαοί. Καθώς οι Μάγοι έ-

δον τόν Άστέρα και έβάδισαν πρός την Βηθλεέμ, έτσι και ή ανθρωπότης άς προσανατολισθή πρός την μόνην πραγματικην σωτηρίαν της, τόν Χριστόν.

Άγαπημένοι μου Χριστιανοί, εύλογημένα παιδιά του Θεού, προσευχηθώμεν θερμότερον όλοι σήμεραν πρό του Θείου Βρέφους. "Ας προσφέρωμεν τήν καρδίαν μας, διά νά στήση μέσα σ' αυτήν τόν θρόνον Του, ό Βασιλεύς της ειρήνης. Αυτό είναι τό καλύτερον δώρον, τό όποιον όλοι μας άδιακρίτως ήμπορούμεν νά του προσφέρωμεν, άρκεί νά θέλωμεν.

"Ας γίνωμεν καλύτεροι άνθρωποι από σήμερα. Αησιμονήσωμεν τά πάθη μας, αποβάλλωμεν τās κακίας μας, Ζήσωμεν όλοι ως πραγματικοί άδελφοί, έν Χριστώ Ίησού ήνωμένοι. Έτσι θά φέρωμεν τό φώς τού γεννηθέντος Σωτήρος εις τά σπίατα μας, τά χωρία, τās πόλεις μας. Όταν διαλυθόν τά σκοτάδια της άμαρτίας και κυριαρχή ό Χριστός, τότε ό λαός θ' αλλάξουν ύψη, μορφή, περιεχόμενον. Από ήμάς τούς ίδιους έξαρτάται νά φέρωμεν την βασιλείαν τού Θεού εις τās κοινωνίας μας και νά καταστήσωμεν τόν κόσμον όλον καλόν και αγαθόν, καθώς τόν έδημιούργησε ό έν Τριάδι Θεός. Η προσπάθειά μας, ή θέλησίς μας, λοιπόν άς στραφή πρός αυτήν την κατεύθυνσιν και τότε τό «Δόξα έν ύψίστοις Θεώ» τό όποιον έψάλλον οι "Αγγελοι τού Θεού, θά σημάνη την αληθινήν πραγματοποίησιν της παγκοσμίου ειρήνης, της περιουτήτου εὐδοκίας των ανθρώπων της γής. "Αμήν! "Ας Παραμυθιάς, Φιλατών και Γηρομερίου ΤΙΤΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΛΑΨΩ...

Πόσες φορές δέν άκούστηκε ή φωνή αυτή! Πόσα εὐχέλεια πικρά μένα δέ στολίστηκαν με τό χαμόγελο της άναγκαστικής αίσιοδοξίας γιά νά τή χαιρετίσουν στή διάβα της! Πάντοτε στήν επικαιρότητα. Αίσιο σ' ό δόξασε, γέννημα άκαταήγησης, έξάφωμα πού βαθαίνει...

Περιπτώσεις συντηρημένες άλλα πάντοτε ένδιαφέροντες. Δέν γνώρισε ό γέρος τή χαρά στήν τέλεια μαρφή της. Η άναποδιά πάντα μπροστά του. Άπό δό τής δόξης χωρίς νά γνωρίσει άνατολή. Νύχτα σκοτάδι στής ζωής του τόν άνάμωλο δρόμο. Έως σ' ό πόρθ ό κατήφορος είναι δύσκολο νά σταματήσει. Σπάνια άρπάξουν από άπόρομο στήριγμα και σκαφαλώνουν νικητής στήν άβάσθη κορφή του. Τis περισσότερες φορές κατακυλίσ, άδύνατος ν' άντιδράσει, γιά νά φτάσει μία μέρα εκεί πού δέν περιμένει ποτέ.

Τήν ίδια πορεία καταδικάστηκε ν' ακολουθήσει. Ό χάρος πάντοτε δίπλα του, σ' ό προσκεφάλό του, έτοιμος νά τού άρπάξη τις έλπίδες του. Έχασε παιδιά στήν ηλικία πού θά τόν έκαναν νά ξανανούση. Πάλαψε, προσπαθώσε, αλλά σ' ό τέλος νικήθηκε. Και

τότε —θλιμμένο άπομεινάρι της βιοπάλης— σέρνει στήν πλάτη του τά βάσανα της δύσκολης ζωής πού πέρασε. Μετά την καταπίδα, ό άφρός, τ' άσπρα μαλλιά, πού έδώ δέ φέρουν όμως τή γαλήνη. Τά στήριγματά του δέ ζουν πιά. Άπομεινάν τά δυσκολοπήματα χρέη. Κορίτσια... μοντέρνα, με άταιτήσιες, χωρίς σύμβολο τή λογική. Τυφλοί όπαδοί της έ-ξελίξεως. Μάχεται και τώρα ά-κόμη ό γέρος. Παλαίει ακόμη τής ζωής ό ναυαγός, γιά νά ρίξη άγκυρα σ' ένα άνάπαυτο στεριά. Με τί έλπίδα όμως; Έ-ξήντα χρόνια στή ζωή νικημένος και τώρα ν' άνατείλη φωτεινή μέρα;

Τόν γνώρισα σ' όρες δύσκολες... Έκείνη την άνοιξιάτικη μέρα καθόταν μόνος του σ' όν κήπο του, άκουματημένος σ' ένα πέτρα, και τραγουδούσε. Ένα τραγούδι άγνό, χωρίς χρώμα, χωρίς νόημα, άναγκαστικό. Τόν πλησίασα ν' αυτός συνέχιζε. Δέν έβλεπε άλλο εκτός από τόν εαυτό του. Ένα γέρο σ' ό βασίλειό του πού έζησε σ' ό περιθώριο της ζωής και τώρα σέρνεται πρός τήν έπαφάνεια με την ψυχή κενή, χωρίς καμμία χαρά, χωρίς σταγόνα,

Ο ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Έκ μέρους της Ένώσεως Διευθυντών — Ίδιοκτητών Επαρχιακού τύπου Έλλάδος άπεστάλη πρός τόν κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως μακροσκελές τηλεγράφημα διά την λήψιν μέτρων και ύπερ τού επαρχιακού Τύπου.

Τό τηλεγράφημα έχει ούτω:

- 1) Πρόεδρον Κυβερνήσεως
- 2) Υφυπουργόν Προεδρίας Κυβερνήσεως

Αθήνας

«Καταθέτω Βουλήν Νομοσχέδιον δ' ου έπιχειρείται ρύθμισιν μόνον ζητημάτων ήμερησίου επαρχιακού Τύπου, του περ. οδ. του τούτου έγκαιρα, πένοντος τύχην του, δέν έχει προφανώς φιλοδοξίαν ύπηρεσην πραγματικά συμφερόντα επαρχιακής δημοσιογραφίας.

Ως προεδρός της Πανελληνίου Ένώσεως Επαρχικών Περιοδικών εφημερίδων, εκπροσώπου της 260 εφημερίδας και ως δημοσιογράφος άσκαίν τό έπαγγελμα επί σειράν ολόκληρων έτών, αισθάνομαι την ανάγκην και τό καθήκον νά παρατηρήσω ότι δά τού νομοσχεδίου τούτου 1) Εισάγεται ή άδ. κ. άρχή τού διαχωρισμού των επαρχιακών εφημερίδων εις ήμερησας και περ. οδ. κ. 2) Αγνοείται ή τέρασια συμβολή τού επαρχιακού Τύπου τόνον εις την ανάπτυξιν και πρόοδον της επαρχίας, όσον και εις την άνάστασιν διαστροφικών ιδεών πρός τό συμφέρον τού Έθνους 3) Δημιουργείται — ως μη όφειλε τάξις πατρικίων και τάξις παρίων δημοσιογραφικών ή εφημερίδων.

Δέν γνωρίζω δεσποία διατί ό συντάκτης τού Νομοσχεδίου δέν ήθελε νά συμβουλευθή ειδήμονας έν προκειμένω επί τώ τέλει της άριότητος αυτού, π. στεύω όμως, ότι ή ύμε. έρα εύθυμοσία δέν θά έπιτρέψη την δημιουργίαν πραγμάτων εις την επαρχιακήν δημοσιογραφίαν, άλλ άν. άνωθως θά ευρη τρόπον ώστε διά της τροποποιήσεως τού περί ου πρόκειται Νομοσχεδίου νά οδηγηθόν εις ρύθμισιν τή ζητήματα τού συνόλου των ήμερησών και περ. οδ. κ. εφημερίδων της επαρχίας».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑΔΗΣ
Βουλευτής Λαρίσης

Πρόεδρος Πανελληνίου Ένώσεως Επαρχικών Περιοδικών Εφημερίδων

φρένικης, έστω, εύτυχίας.

Σήκωσε τό κεφάλι και με κύταζε άρηχμένος. Κι' όταν τόν ρητσα, πού όρθηκε τό κουράγιο και τραγουδάει, μου άπάντησε: «Τραγουδάω γιά νά μήν κλάψω», και τά μάτια του δούγκωσαν.

Ξεσκεπάστηκε, δέν κράτησε άλλο. Τόν έγκατέλειψαν οι δυνάμεις του, τά βάσανα δέ γεννούν άλλο αισιόδοξία.

Η δυστυχία σ' ό άποκορύφωμά της. Άπό παντού χτυπήματα, παντού σκοτάδι. Άκτίνα καλλιτεχνικής καμιά. Και πάντοτε σ' ό θλίψη άμυχάνια, τό τραγούδι.

Προσάρμογη σ' ό γελαστό κόσμο, τό έζησε και τόν άφυχο. Πλημμύρισε ή καρδιά τού γέροντα κι' άντι γιά κλάμμα ξεχώνεται τραγούδι. Τό κλάμμα τού φαίνεται άδύνατο νά φανερώση αυτό πού νοιώθει. Με τό τραγούδι ξελαφρώνει, παύσει δέν άμεις, ξαναοιώνει, μεταφέρεται, φανταστικά έστω, εκεί πού δέ μπόρεσε νά πλησιάση μέσα σ' ό ξήντα του χρόνια. Και τραγουδάει με την ψυχή άδεια. Τραγουδάει και προσπαθεί νά ξεχάση. Ξεχνάει προσωνύμια, και έγκαταλείπει στή λησμονιά τού τραγουδιού.

Άπό τά χαλάσματα ή όμορφιά, από τή σάχη λαμπρή φλόγα από τ' άγκάθια τό λουλούδι. Στόν πόνο τό άναγκαστικό χαμόγελο, σ' ό δυστυχία τού τραγουδιού.

Τό τραγούδι μέσον έκδηλώσεως της χαράς άλλα και της λύπης...
Ο ΦΗΜΙΟΣ

Ο "ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ."

ΕΥΧΕΤΑΙ

Εις τούς άναγνώστας και φίλους της
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΛΑΜΑ

Εις τό πενταετές πρόγραμμα είχαν συμπεριληφθή και τά έργα Καλαμά με συνολικήν δαπάνην 80 εκατομ. δραχμών περίπου.

"Ηδη μετ' εύχαριστήσεως άναγγέλλομεν εις τόν Θεσπρωτικόν λαόν την πληροφορίαν ότι ό πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κων. Καραμανλής έκάλωσε τούς βουλευτάς μας κ.κ. Άθανασίου και Άθανασίου πρός τούς όποιους άνεκρίνωμεν ότι έπογοραμμίτισε τό έρχον έκβολών Καλαμά άμέσως έκτελέσεως κατά τό έτος 1960.

Τό γεγονός έχει ιδιόζουσαν σημασίαν και άποδεικνύει ότι ή Κυβέρνησις προσπαθεί τό τάχύτερον νά πραγματοποιήση τά προγραμματισθέντα έγγειοβελτιστικά έργα επί πλέον δέ ότι είναι συνεπής πρός τās ύποσχέσεις της.

Άνηχούντες έν προκειμένω τά συναισθήματα τού Θεσπρωτικού λαού έκφράζομεν τās εύχαριστίας του πρός την παρούσαν Κυβέρνησιν διά τό όντως μέγα έργον Καλαμά.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Εις τά μουντουλιανικά άγροκτή μόνιο ύπηρεσία θά πρέπει τά ματα πολλών κοινοτήτων και άνωτέρω πλεονάσματα νά διαθέμιοι έπιτροπαι ήναγκάσθωσαν τάς όποιās έλλείψεις χωρών δέν δύναμεθα νά δημοσιεύσωμεν, τονίζωμεν την έλλειψιν από την πόλιν μας τόνον της Φιλαμονικής, ύ-son και μιάς δημοτικής βιβλιοθήκης.

Ευρίσκοντες και ήμεις όρθας παρατηρήσεις αυτάς των συμπολιτών μας δέν έχομεν παρά νά άπεινυθώμεν πρός τόν κ. Δήμαρχον διά νά τού τονίσωμεν ότι ή Ήγουμενίτσα πρωτεύουσα τού Νομού και πόλις με ταχεία έξ-έλιξιν δέν πρέπει νά στεղηται της Φιλαμονικής και της βιβλιοθήκης άποτελοούσης την μόνην πνευματικήν τροφήν εις την πόλιν μας.

Άπό τόν κ. Δήμαρχον άναμένο μεν νά λάβη σοβαρώς ύπ' όψιν τά άνωτέρω και νά κινηθή από τώρα πρός την κατεύθυνσιν αυτήν. Θά προσφέρη έτσι μίαν πολλήν μεγάλην ύπηρεσίαν εις την πόλιν και εις τούς κατοίκους της.

Νομού και πόλις με ταχεία έξ-έλιξιν δέν πρέπει νά στεղηται της Φιλαμονικής και της βιβλιοθήκης άποτελοούσης την μόνην πνευματικήν τροφήν εις την πόλιν μας.

Άπό τόν κ. Δήμαρχον άναμένο μεν νά λάβη σοβαρώς ύπ' όψιν τά άνωτέρω και νά κινηθή από τώρα πρός την κατεύθυνσιν αυτήν. Θά προσφέρη έτσι μίαν πολλήν μεγάλην ύπηρεσίαν εις την πόλιν και εις τούς κατοίκους της.

Ο ΓΕΩΠΟΝΟΣ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

Με εύχαρίστησιν σημειώνει ή έφημερίς μας τό γεγονός της τοποθέτησεως γεωπόνου εις τό ένταύθα άποκατάστημα της ΑΤΕ. Τό Ύπ. στήμα της ΑΤΕ Παράν Κατά τό παρελθόν επανειλημμένως και σχολιαστικώς ήσυχάζον ήμεν και τούτο διότι άναγνωρίζομεν ότι δέν δύναται ή ΑΤΕ ούρεσιαν Ήγουμενίτσης και Φιλατών πρός ύπελος και τού κλίματος σ' όποιον άποδοί μας οι ου κατά πάντα διά την μακροχρόνιον πολλήν άναμνησιν από τόν πρόθεσμον δανειοποίησιν των ά-έξαιρετον ύπ' άλλην και διακεκομένων αυτών έπιστημονα.

Καλλιμάρμαρα Ήρωα Εις τούς Ήρωας της Θεσπρωτικής Γής

Άνδρών άνατών έργα γινόμενων,
έργω και δηλούσθαι τās τιμάς.

Περικλής

Πολλά χρόνια περάσαν από την εποχή πού ή μαρτυρική Θεσπρωτική γή, άναπνέει τόν έλευθερόν άέρα της έλληνικής πατρίδος, ό δέ ήρωϊκός της λαός προσφέρει τόν ιδρώτα τού σκληρού μάχους γιά νά άναστήλ ημιά καινούργια ζωή, στην καθηγησμένη από τό αλμα γνωστών και άγνωστων ήρώων, πατρική μας γή, όλο αυτό τό διάστημα πού πέρασε δι-καίνονται οι σύγχρονες γενεές νά διεκδικήσουν τό βασίλειό της νά και ύποχρεώσουν μας και έπιδεικνύει και τόν σκληρό άγώνα γιά κνύμεν άγνοια της προσταγής της την έλευσιν τού Έθνους, γιάτι άρχίζει με την αύγή της ιστορίας σ' όποιον της κατοχής και σ' όποιον της άποκατάστασης γεν-νών, διά νά παραδοθή εις την νήθηκε ό φόνικας της έλληνικής αινιότητα, σαν έθνική ύπόσχεση.

